

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Co/64/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118203394
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8118203394.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a sudcov JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Andreja Radomského, v sporovej veci žalobkyne: Q. J., Y.. O., K.. X.X.XXXX, O. Š. XX, XXX XX V., zastúpenej JUDr. Lýdiou Farbakyovou, advokátkou, so sídlom Floriánova 12, 080 01 Prešov, IČO: 37783319, proti žalovanému: E. J.S., K.. XX.X.XXXX, O. Š. XX, XXX XX V., zastúpenému Advokátskou kanceláriou Peter Rak, s.r.o., so sídlom Masarykova 13, 080 01 Prešov, IČO: 50 581 121, o vylúčenie žalovaného z užívania bytu, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 20C/15/2018-152 z 12.6.2019, takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala vylúčenia žalovaného z bytu na ulici Š. Č.. XX v V.. Určil, že žalobkyňa je povinná nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %. Zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Prešov z 2.3.2018 č.k. 10C/11/2018-35 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove z 31.5.2018 č.k. 19Co/87/2018-87 a ktorým bolo predbežne zakázané žalovanému vstupovať do predmetného bytu.

2. Vychádzal zo zistenia, že Okresný súd Prešov uznesením zo dňa 2.3.2018 č.k. 10C/11/2018 - 35 uložil žalovanému, aby dočasne nevstupoval do bytu č. X na X. poschodí vo vchode č. 27 bytového domu so súpisným číslom XXXX na ulici Š. XX B. V. a zároveň uložil žalobkyni, aby v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia podala Okresnému súdu Prešov žalobu vo veci samej. Uznesenie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 31.5.2018 č.k. 19Co/87/2018-87.

3. K žalobe žalobkyňa predložila prepúšťiaciu správu P. J., lekársku správu Q.. V. Q. zo dňa 1.10.2017, podľa ktorej uviedla, že ju manžel udrel dverami do ľavej časti hrudníka a brucha. Taktiež predložila lekárske správy Q.. W. S., podľa ktorej ju bolí pravé rameno a má obmedzenie hybnosti pravého ramena.

4. Dňa 27.5.2015 bolo na podklade trestného oznámenia žalobkyne začaté trestné stíhanie vo veci zločinu týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ku ktorému malo dôjsť tak, že žalovaný najmenej od októbra roku 2014 doposiaľ v priestoroch bytu na ul. Š. Č.. XX B. V., ako blízka osoba spôsobil mal. W. J., K.. XX.X.XXXX a P. J.Á., K.. XX.X.XXXX, fyzické a psychické utrpenie tým, že im vulgárne nadáva, nadáva im do debilov, dementov, bezdôvodne po nich kričí, ponizuje ich, minimálne jedenkrát fyzicky napadol mal. W. J.. tak, že ho opakovanými údermi rukou udieral po hlave, čím mu na celej ľavej polovici tváre spôsobil veľký hematóm, kde však po tomto útoku na lekárskom ošetrení nebol, v presne nezistenom čase, presne nezisteným spôsobom fyzicky napadol aj dcéru P., kde takýmto konaním u nich vyvoláva strach, stres a s tým nadväzujúce zdravotné problémy. Uznesením zo dňa 24.9.2015 bola vec postúpená Okresnému úradu, odboru všeobecnej vnútornej správy Prešov, lebo výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale skutok, ktorý

by mohol Okresný úrad, odbor všeobecnej vnútornej správy v Prešove prejednať ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu.

5. Dňa 17.11.2017 bolo na OO PZ Prešov - sever oznámené napadnutie Q. J.. Poverený príslušník OO PZ Prešov - sever dňa 10.12.2017 začal trestné stíhanie za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona, podľa ktorého žalovaný dňa 1.10.2017 v čase okolo 10.30 h v V. na ulici Š. Č.. XX v byte rodiny J. pri otváraní vstupných dverí z vnútornej strany bytu pritlačil Q. J., ktorá sa opierala o tieto dvere medzi vstupné dvere a dvere vedúce na toaletu, následne pohybom vstupných dverí trikrát narazil do chrbta Q. J.Á., po čom sa pootočila, kde jej opäť vstupnými dverami narazil do ľavého boku, čím taktó Q. J., K.. X.X.XXXX, trvale bytom V. Š. Č.. XX spôsobil povrchové poranenie hrudníka, konkrétne zmliaždenie hrudníka s dobou liečenia najmenej 7 dní. Uznesením zo dňa 15.12.2017 bola vec postúpená Okresnému úradu Prešov na prejednanie priestupku, lebo výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

6. Rozhodnutím Okresného úradu Prešov, odbor všeobecnej vnútornej správy zo dňa 26.1.2018 bolo zastavené konanie vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. e) v nadväznosti na § 49 ods. 1 písm. d) Zákona o priestupkoch, ktorého sa mal dopustiť obvinený E. J., K.. XX.X.XXXX, bytom Š. XXXX/XX, XXX XX V. tým, že dňa XX.XX.XXXX v čase okolo 13:00 hod. v mieste trvalého bydliska, mal pozhadzovať obrazy zo steny na zem a taktiež mal fyzicky napadnúť svoju manželku Q. J., a to tak, že ju mal sotiť oboma rukami do oblasti hrude, následkom čoho mala spadnúť na zem a odrieť si lakeť, pričom jej nespôsobil zranenie, ktoré by si vyžiadalo lekárske ošetrenie, čím mal úmyselne narušiť občianske spolunažívanie iným hrubým správaním voči svojej manželke, teda osobe blízkej, správny orgán podľa ustanovenia § 76 ods. 1 písm. c) Zákona o priestupkoch, z dôvodu, že spáchanie skutku, o ktorom sa koná, nebolo obvinenému z priestupku preukázané.

7. Rozhodnutím Okresného úradu Prešov, odbor všeobecnej vnútornej správy zo dňa 23.2.2018 bolo zastavené konanie vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. e) v nadväznosti na § 49 ods. 1 písm. d) Zákona o priestupkoch, ktorého sa mal dopustiť obvinený E. J., K.. XX.X.XXXX, O. Š. XXXX/XX, XXX XX V. tým spôsobom, že dňa 1.10.2017 v čase okolo 10:30 hod v mieste trvalého bydliska mal fyzicky napadnúť svoju manželku Q. J.Á., čím mal úmyselne narušiť občianske spolunažívanie drobným ublížením na zdraví voči svojej manželke, teda osobe blízkej, správny orgán podľa § 76 ods. 1 písm. c) Zákona o priestupkoch z dôvodu, že spáchanie skutku, o ktorom sa koná, nebolo obvinenému z priestupku preukázané.

8. Žalobkyňa svoju žalobu v prvom rade odôvodnila fyzickým násilím žalovaného, po ktorom bola viac krát ošetrovaná a zároveň podala na žalovaného trestné oznámenia. Súd zistil, že doteraz nebolo v žiadnom konaní preukázané, že by sa žalovaný dopustil týrania blízkej a zverenej osoby a doteraz nebol žalovaný za takéto konanie právoplatne odsúdený a ani mu nebola uložená pokuta. Žalovaný momentálne s rodinou nebýva, pretože bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým súd žalovanému zakázal vstupovať do bytu až do právoplatného skončenia tohto konania. Z obsahu spisu nebolo jednoznačne preukázané agresívne správanie žalovaného voči žalobkyni a ich spoločnému synovi, ktorý so stranami žije v byte. V konaní bolo preukázané, že vzťahy medzi stranami sú vážne narušené, dochádzalo medzi nimi k hádkam, čo v konečnom dôsledku viedlo k rozvodu. Žalobkyňa však v konaní nepreukázala, že by nezniesiteľnosť spolužitia so žalovaným v dôsledku fyzického alebo psychického násillia mala takú intenzitu, že by ich spolužitie bolo možné objektívne považovať za nezniesiteľné, čo by odôvodňovalo vyhovenie žaloby. Hádky a incidenty, ktoré žalobkyňa opisovala medzi stranami opisovali obaja odlišne. Rovnako nebolo preukázané psychické násillie voči žalobkyni zo strany žalobcu. Tu je potrebné poukázať aj na závery znalkyne z odboru psychológie, ktorá v konaní Č.: R.-XXX/X-B.-V.-XXXX u Q. J. nezistila známky ujmy resp. negatívne vplyvy na jej psychický stav a vývoj, ktoré by mohli byť spôsobené konaním žalovaného. Znalkyňa ďalej uviedla, že žalobkyňa nejaví známky úzkosti, depresívneho prežívania, či iných patognomických tendencií v emocionálnej regulácii. Psychické násillie, ktorého sa mal žalovaný dopustiť voči ich synovi, nebolo v konaní preukázané. Uvedené vylučuje aj správa kolízneho opatrovníka zo dňa 14.11.2018, podľa ktorej žalobkyňa styk otca so synom nežiada upravovať. Synovi matka nebráni v kontakte s otcom, maloletý sa s otcom aj stretáva. Maloletý W. chce ostať v starostlivosti matky a s otcom sa chce naďalej stretávať. Nakoniec aj kolízny opatrovník navrhol, aby súd styk neupravil. Žalovaný sa síce raz dopustil fyzického napadnutia syna, jednalo sa o jednorazový incident, od tohto momentu uplynula doba 5 rokov, pričom ako bolo uvedené, maloletý sa

chce naďalej stretávať s otcom. Tvrdenia žalobkyne o tom, že žalovaný syna bije a ho mal aj buchnúť palicou, neboli v konaní preukázané.

9. Nezhody medzi stranami nepresahujú rámec bežných nezhôd medzi manželmi, resp. rozvedenými manželmi. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu ako ne dôvodnú zamietol, keď nebolo skutkovo naplnené znenie ustanovenia § 705a OZ a nebolo v konaní preukázané, že by sa žalovaný dopúšťal násilia alebo hrozby násilia či už fyzického alebo psychického na žalobkyňu, prípadne deti. Vlastnícke právo možno obmedziť len vo výnimočných prípadoch a že právo užívať byt pokiaľ nemá žalovaný inú možnosť bývania, by bolo veľmi hrubým zásahom do výkonu jeho práv.

10. Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 CSP.

11. Výrok o zrušení neodkladného opatrenia odôvodnil ustanovením § 335 ods. 1 CSP, t.j. v súvislosti so zamietnutím žaloby vo veci samej.

12. Proti rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalobkyňa a navrhla, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo rozsudok zmenil a žalobe vyhovel.

13. Odvolanie odôvodnila ustanovením § 365 ods. 1 písm. f) CSP, t.j. že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a v ustanovení § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t.j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. Poukázala na to, že lekárske správy z psychiatrickej ambulancie opisujú zhoršený stav maloletého W. (syna sporových strán) pre dlhodobé prežívanie traumy a psychologička V. Z. neodporúčala ani výsluch syna pred súdom. Kolízny opatrovník vo svojej správe uviedol, že nevyklučuje psychické násilie.

15. Trestné stíhanie bolo začaté 27.5.2015 pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, nakoľko žalovaný najmenej od októbra 2014 v byte na ulici Š. XX B. V.R. ako blízka osoba spôsobil synovi W. a dcéru P. J. fyzické a psychické utrpenie. Aj napriek tomu, že v predmetnej veci vyšetrovateľ policajného zboru vec postúpil príslušnému orgánu na priestupkové konanie, keďže vyhodnotil, že ide o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, nič to nemení na skutočnosti, že z výpovede syna W. je nesporné, že ho otec na zemi začal biť až mal polovicu tváre opuchnutú, v dôsledku čoho na druhý deň nemohol ísť do školy a sestre P. (dcére sporových strán) ublížil iba raz, lebo táto má problémy so srdcom. Fyzické napadnutie syna W. potvrdil svedok H.. V., ako aj svedkyňa J. V. a P. Q..

16. Samotné konanie žalobkyne, opakované volania na políciu, jej odchod z domácnosti zo strachu pred žalovaným do zariadenia núdzového bývania spolu s deťmi a podanie návrhu na rozvod manželstva sú prejavom krajných konaní, ktorého sa dopustí osoba v núdzi, kedy nepozná iné východiská a jej závažnú situáciu nemožno vyriešiť dohodou. Z listinných dôkazov, ktoré boli predložené v konaní, najmä spisovného vyhlásenia dcéry sporových strán, ako aj z výpovedi svedkov je jasne opísaná neznesiteľná situácia v domácnosti strán tohto konania. To, že znalkyňa z odboru psychológie nezistila u žalobkyne známky úzkosti alebo depresívneho prežívania, či iných patognomických tendencií ešte neznamená, že toto príkorie žalobkyňa nezažívala.

17. Svedkovia P. J.Á., Q.. J. V., Q. V. U. L. Q. dostatočným spôsobom opísali neznesiteľnú situáciu v domácnosti strán sporu, kde žalovaný roky ponižoval členov domácnosti, vysmieval sa im, stávalo sa, že ich udrel, kričal na nich, nadával im, hádal sa s nimi, zakazoval im robiť elementárne veci v domácnosti, vypínal elektrinu a nedovoľoval im spať. Žalobkyňa prišla do „Q., R..G..“ na základe žiadosti susedy L. Q., ktorá sa nemohla ďalej prizerať na vážnu situáciu žalobkyne a snažila sa jej nájsť ubytovanie v tomto zariadení.

18. Nemožno súhlasiť s názorom súdu, že nezhody medzi stranami nepresahujú rámec bežných nezhôd medzi manželmi alebo rozvedenými manželmi. V tomto konaní nepochybne ide o násilný partnerský vzťah a nie o bežnú hádku. Žalobkyňa zo strachu o zdravie a život svojich detí musela opustiť spoločný byt, ako by sa mala naďalej vystavovať riziku útoku žalovaného. Žalovaný ustavične popiera násilné správanie voči žalobkyňi alebo ostatným členom domácnosti a hovorí len o bežnom konflikte, ktorý však druhá strana, t.j. ďalší členovia domácnosti chápu oveľa v závažnejšej rovine.

19. Všetky incidenty, ktoré boli oznámené polícii poukazujú na to, že žalobkyňa riešila svoju ťažkú životnú situáciu a snažila sa seba i deti ubrániť pred násilím zo strany žalovaného. Volala políciu, viackrát podala trestné oznámenie, avšak stále bola vec postúpená na priestupkové konanie čo nijako nepreukazuje to, že sa skutok nestal.

20. Syn W. je momentálne v ambulantnej liečbe u Q.. Q. (psychiatrická ambulancia) a u V.. Z. (ambulancia klinickej psychológie). Na základe poslednej správy z psychiatrickej ambulancie Q.. Q. má maloletý depresívnu poruchu s obsedantnými myšlienkami a hypochondrický syndróm E.. Žalovaný si vôbec neuvedomuje vážnosť situácie a následky, ktoré spôsobilo konanie a prístup žalovaného ku všetkým členom v domácnosti.

21. Vylúčenie žalovaného z užívania bytu je nevyhnutné na to, aby znova nedošlo k fyzickému a psychickému násiliu a nespôsobilo to opätovne ťažké príkorie žalobkyni a ich synovi, ktorý žije so žalobkyňou v spoločnej domácnosti.

22. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Poukázal na to, že všetky konania, ktoré boli začaté na základe žalobkyňou podaných trestných a priestupkových oznámení boli skončené v jeho prospech - žiadne psychické alebo fyzické násilie sa nepotvrdilo. V rámci konania pred orgánmi činnými v trestnom konaní, či priestupkovými orgánmi bol riadne zistený skutkový stav na základe výpovede žalobkyne, syna W. a ostatných detí a na základe záverov znaleckých posudkov, pričom vyplynulo, že vzájomné nezhody v rodine alebo ich intenzita majú charakter iba bežných konfliktov, nakoľko žalovaný žalobkyni ani synovi W. nespôsobil žiadne fyzické alebo psychické násilie. O zásahu do užívacieho práva k bytu môže súd rozhodnúť len ak ide o sústavné fyzické alebo psychické týranie, prípadne hrubé porušovanie druhého manžela, čo v prejednávanej veci zistené nebolo.

23. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalobkyne je dôvodné. Rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo totiž vydané na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu a navyše je aj nepreskúmateľné pre nevyporiadanie sa s podstatnými okolnosťami, ktoré spolu určujú riadne rozhodnutie v prejednávanej veci, pričom táto nepreskúmateľnosť dosahuje intenzitu nesprávneho procesného postupu znemožňujúceho strane (v danom prípade žalobkyni), aby uskutočňovala jej patriace procesná práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nemožno odstrániť v odvolacom konaní. Rozsudok súdu prvej inštancie totiž nedáva odpoveď na základné otázky a z nich vyplývajúce preukázané okolnosti v tomto konaní.

24. Podľa § 705a Občianskeho zákonníka, ak sa z dôvodu fyzického násillia alebo psychického násillia, alebo hrozby takýmto násillím vo vzťahu k manželovi alebo k rozvedenému manželovi ako spoločnému užívateľovi bytu alebo k blízkej osobe, ktorá s nimi býva spoločne v byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov alebo rozvedených manželov obmedziť užívacie právo druhého z nich, alebo ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

25. V predmetnej veci bolo nepochybne preukázané, že vzťahy medzi sporovými stranami sú vážne narušené. Intenzita narušenia vzťahov je závažná, pričom nie je možné zistiť z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia na základe čoho dospel súd prvej inštancie k záveru, že charakter konfliktov prebiehajúcich v domácnosti sporových strán nepresahuje intenzitu nezhôd medzi manželmi alebo rozvedenými manželmi.

26. V konaní bolo preukázané, že 27.5.2015 bolo na základe trestného oznámenia žalobkyne začaté trestné stíhanie vo veci zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona v podstate na tom skutkovom základe, že žalovaný od októbra 2014 a aj v roku 2015 spôsobil maloletému synovi sporových strán W. a dcére P. fyzické a psychické utrpenie. Následne dňa 17.11.2017 bolo na OR PZ Prešov - sever prijaté oznámenie napadnutia žalobkyne, na podklade ktorého bolo začaté trestné stíhanie pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona v podstate na tom skutkovom základe, že žalovaný 1.10.2017 pri otváraní vstupných dverí pritlačil žalovanú a následne ju tri krát dverami narazil do chrbta. Obe tieto trestné stíhanie boli v konečnom v dôsledku vyriešené postúpením na priestupok, pričom pokiaľ ide o skutok zo 17.11.2017

bolo konanie o priestupku rozhodnutím Okresného úradu Prešov zastavené, pretože spáchanie skutku nebolo obvinenému preukázané. Z rovnakých dôvodov bolo zastavené konanie vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu pre ďalší skutok z 1.10.2017, kedy mal žalovaný fyzicky napadnúť žalobkyňu a drobným spôsobom jej ublížiť na zdraví.

27. Tieto okolnosti aj keď neboli dovŕšené v rovine trestného stíhania alebo priestupkového konania uznaním viny žalovaného však nasvedčujú tomu, že žalovaný sa v skutočnosti dopúšťa skutkov, ktorými spôsobuje veľké problémy v domácnosti a závažným spôsobom sťažuje život ostatným členom rodiny. Totiž svedkovia vypočutí vo veci poukazujú na to, že v skutočnosti sa žalovaný správa hrubo a dopúšťa sa aj fyzického násillia jednak voči žalobkyňi a v jednom prípade aj voči maloletému synovi sporových strán W.. Podobného konania sa žalovaný dopustil aj voči dcére P. napriek tomu, že táto má narušený zdravotný stav.

28. Svedkyňa J. V. - dcéra sporových strán poukázala vo svojich písomných vyjadreniach, ako aj svedeckej výpovedi na to, že zo strany žalovaného dochádza skutočne k správaniu, ktoré vytvára veľké problémy v rovine spolužitia a ona sama sa z domácnosti odsťahovala práve pre nevhodné správanie sa žalovaného. Svedkyňa potvrdila viaceré napadnutia žalobkyne zo strany žalovaného a aj jedno napadnutie syna W., pričom svedkyňa potvrdila aj negatívne dopady správania sa žalovaného na psychický vývoj a sebavedomie maloletého W.. Podporne tieto okolnosti vyplývajú aj z výpovede svedkov L. Q. (susedy sporových strán) a H.. Q. V. - zaťa sporových strán, t.j. manžela svedkyne J. V.. Predovšetkým svedkyňa Q. potvrdila, že aj iní susedia sporových strán potvrdili časté hádky (aj tzv. nočné výbuchy v domácnosti sporových strán), ktoré nemienili ďalej znášať. Svedkyňa Q. potvrdila aj to, že v dôsledku pomerov v domácnosti sporových strán našla spoločne so susedmi ubytovanie pre žalobkyňu v ubytovacom zariadení pre týrané matky.

29. Všetky tieto okolnosti vedú k záveru, že samotné procesné riešenie problémov, ktoré vznikli medzi sporovými stranami v tom zmysle, že trestné stíhania boli postúpené na priestupok a v priestupkovom konaní nebolo konkrétne zavinenie žalovaného preukázané neznamená, že situácia v domácnosti sporových strán mala charakter, ktorý nepresahoval bežné hádky v domácnosti ako to uzavrel súd prvej inštancie.

30. V skutočnosti (v zmysle vyššie uvedeného), najmä z výpovede svedkov vyplýva, že charakter správania sa žalovaného voči ostatným členom rodiny bol veľmi problematický a mohol dosiahnuť intenzitu, ktorá spôsobila to, že sa stalo pre ostatných členov rodiny, t.j. najmä pre žalobkyňu, ďalšie spolužitie so žalovaným neznesiteľným. Veľmi výpovedná je v tomto smere okolnosť, že žalobkyňa musela vyhľadať aj útočisko v zariadení pre týrané matky. To znamená, že samotné výsledky priestupkového konania (ktoré nasledovalo po trestnom konaní) nezobrazujú skutočné pomery v domácnosti sporových strán.

31. Súd prvej inštancie sa však s týmito okolnosťami náležite nevyporiadal a nedal odpoveď v odôvodnení svojho rozhodnutia na tieto závažné otázky a zistenia pokiaľ ide o negatívne správanie sa žalovaného.

32. Preto postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie vrátane súvisiacich výrokov o trovách konania a o zrušení uznesenia o neodkladnom opatrení a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 CSP).

33. V novom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie opätovne vypočuť žalobkyňu ako sporovú stranu za účelom zistenia, aký je charakter vzťahov medzi sporovými stranami v súčasnosti a aký postoj zaujíma žalobkyňa voči žalovanému. Súd prvej inštancie sa predovšetkým náležitým spôsobom vyporiada so svedeckými výpovedami, ktoré boli vo veci už zadovážené (v zmysle vyššie uvedeného) a posúdi intenzitu správania sa žalovaného voči ostatným členom rodiny v závislosti na skutkových zisteniach, ktoré možno z týchto svedeckých výpovedí vyvodit'. Rozhodnutie musí dať odpoveď na všetky podstatné otázky nastolené v tomto konaní (pokiaľ ide o násillie zo strany žalovaného), čo sa doposiaľ nestalo.

34. Až po takto doplnenom dokazovaní a právnych úvahách bude možné vo veci zákonne rozhodnúť.

35. V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách tohto odvolacieho konania.

36. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).